

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Izvoz in valuta.

Spisal Vaso Petričič.

V.

Res da imamo že nekak in to ne neznamenit izvoz, toda mogel bi in moral bi biti mnogo znatnejši, ako bi tudi država, ozirajoč se na velevažno korist našega rastočega menjavalnega kurza na inozemskih borzah, sama skrbela za večji prospeh izvoza naših pridelkov. Nekoliko nasvetov evo v naslednjem.

1. Najprvo bilo bi umestno, spodbuditi mlade trgovce, kateri so dovršili kako trgovinsko akademijo — oprostivši jih vojaščine — da bi na svoje troške šli v inozemstvo, da bi v inozemstvu poiskali kupcev našim katerim koli domačim proizvodom, ter da bi od teh potnikov zahtevali poročila o uspehih njih prizadevanja.

Ustrojiti potrebno in skrbeti za izvoz bila bi dolžnost dotičnih podjetnikov in obrtvalcev.

2. Avstrijskim konzulatom v inozemstvu treba naložiti, da bi domače izvoznike podpirali s potrebnimi informacijami v vsakem pogledu, kakor je to že danes s sijajnim uspehom v Nemčiji in na Angleskem.

3. Incasso domačih terjatev v inozemstvu moral bi se na pripraven in nedrag način olajšati.

4. Moralo bi se skrbeti za ceno in prikladno plovstvo in morale bi se osnovati avstrijske bančne podružnice v inozemstvu.

5. Na izvozna skladišča uzorcev doma in v inozemstvu morali bi opozoriti uplivne kroge in

6. morali bi skleniti ugodne trgovinske pogodbe.

Dokler traje zmanjšana vrednost našega papirnega denarja, skrbel bo tujec, ki ga ima takega da ga bode poslal nazaj v prvotno državo, zato, da bi tam kak ekvivalent kupil v kakšnem si bodi proizvodu, za kateri se o drugih okolnostih ne bi nikoli potegoval.

V tem slučaju torej imamo **dobiček od obstoječega zla**, kajti dočim izdani kovinski denar kot mejnarodno menjalno sredstvo teži v periferijo prometa, da se potem nikdar več ne vrne ali le redkokdaj, ima bankovec naraven nagib in potrebo, da se vrne spet v izvirno državo, v kateri da si pribori svojo uporabo; in to je moment, kateri se mi zdita tako važen, da mu moramo posvetiti največjo pozornost.

Na omenjeni način podpiran mogel bi se aktivni saldo naše trgovinske bilancije povečati za nadaljnjih 100 milijonov goldinarjev v našo korist.

Teh 100 domu nazaj privabljenih milijonov dalo bi nam v 10 letih kapital 1000 milijonov, radi česar bi ažijskega goldinarja najhitreje postopno izginil. Ako zdaj do 700 milijonov goldinarjev bankovcev in državnih papirnih denarjev uzdržujemo v cirkulaciji, ki so nekoliko pokriti nekoliko nepokriti, to more potem država amortizovati nepokriti papirni denar, oziroma kovinsko pokritje primerno povečati, kar bi vsled razstočnega narodnega imenja bilo mogoče.

Pomnoženo narodno imenje bode potem potegnulo k sebi našo rento, ki se nahaja največ v inozemstvu ter bi zelo škodljivemu zadolženju v inozemstvu tej krvavi rani na našem državnogospodarskem telesu konec storilo.

Kako je Italija popravila svojo valuto?

Njena 5% renta stala je pred l. 1866 na 35% (zdaj 94.50%) in državni papirni denar ter denar v bankah, ki so državi podrejene, tudi ni stal boljše.

Italijanska renta nahajala se je nekoliko doma, toda za znesek, ki se je nahajal v inozemstvu, morala j. vlada plačevati obresti v zlatu in si ga je morala za drag denar oskrbeti.

V Italiji se je popravila valuta osobito vsled zaupanja, katero si je ta država polagoma priborila v javnem mnenju.

Državni papirji poskočili so v kurzu in ažijsko se je zmanjšal v enakem razmerju.

Državno gospodarstvo bilo je zmerom boljše urejeno, izdatki in dohodki bili so jednaki, da, celo se je dosegel znaten prebitek, kar je pač največ pripomoglo, da se je uredila valuta.

Papirni promet se je znatno skril, vlada je nakupila pod roko v Parizu mnogo italijanske rente samo zato, da bi podpirala kurze in ugodno strujo javnega mnenja.

Na tak način in z emisijo zatega zajma v znesku 600 milijonov lir izvršilo se je ogromno, svetu nemogoče se dozdevajoče delo.

In če tudi Italije izvoz zaostaja daleč za uvozom ter zlato v podobi kuponskih obrestij zopet roma v inozemstvo, vendar bode Italija zopet pala in mora pasti v stare težave.

Kako pa Amerika, ki je glede na geografsko in politično izključenje svoje, podobna Rusiji? Amerika amortizuje državne dolge in pušča svoj papirni denar v cirkulaciji. Z nekega stališča je tudi tako prav.

Nemčija, ki si je uredila svojo valuto s v Franciji istlačenim zlatom zaostaja ravno vsled tega v svojem izvozu, ker še navzlic težkemu napenjanju ni dosegla v svojem produktivnem razvoju one stopinje, da bi mogla z uspehom tekmovati z Anglijo, Belgijo in Francijo na svetovnem tržišču.

Francija postopa po mojem mnenju v finančnih stvareh najpraviše. V Franciji ne glase se državne titre au porteur, ampak so v knjigi državnih dolgov natančno uknjižene.

Uzroka temu zaslediti ni se mi posrečilo, vendar se usojam izjaviti vsaj slutnjo, da je nastalo iz odnošajev, ki so našim podobni.

Francija nadkriljuje Avstrijo, kar se tiče množine neproduktivnih vojska, ki so že dvakrat proizročile nje finančni propad, ter je našla le v tem svojega rešenja, da si je ohranila samostalnost glede inozemskega kapitala, ter je tako postala dolžnica svojih lastnih, vsled trgovine obogatelih državljanov.

Na tak način je prihranila zlate obresti kuponov, kateri bi inače romali v inozemstva in je poslovala brez škode z svojimi lastnimi denarnimi nadomestili doma.

Ali naj bi in ali ne bi mogli tudi mi posnemati ta vzgled?

Levstikova slavnost v Velikih Laščah.

(Konec.)

Litija. — Pesniku, umnemu, poštenemu možu, ki je veliko storil za svoj narod, pa za to slabo plačilo v življenju dobil: Večna slava!

Jarnej Brezovar.

Ajdovščina.

Da si ti naš,

To naš je največi ponos!

— *Lokar Repin* Ajdovski velikošolci.

Gorica. — Slava slavljencu, mogočnemu stebru slovenskega slovstva! Čast hvaležnim slaviteljem, s kojimi oddaljeni bratje na bregovih zelene Soče v duhu praznujemo redko svečanost.

Goriška čitalnica.

Pazin. — Živeli slavitelji neumrlega Levstika. Jereb, Rosmann.

Staritrg. (Rakek.) — Klanjamo se velikemu geniju, duh Levstikov vladaj vedno mej nami. Njegova poezija naj nas povzdiguje, naj nam blaži srce.

Matilda Schweiger, Sofia Vesel,

Ant. Stritof, Jak. Pavloviči.

Podgrad. — Križ vzel je rodoljuba, križ na ramo in trnje venec bratje so mu pleli. Slava Levstikovemu spominu! Podgradci.

Rakek. — Službeno doma zadržan, pa z dušo in srcem mej Vami naukušeno kličem: Večen spomin učenemu pisatelju, značajnemu rodoljubu, vernemu Slovincu Levstiku! Bodi nam uzor, kako treba živeti in trpeti, neumorno delati, vse žrtovati za prosveto naroda in blagor domovine! Slava Levstikovim častilcem, vsa čast marljivemu odboru, pozdrav vrlim Laščanom. Župnik Podboj.

Račje. — S častilci našega prerano zamrlega jezikoslovca in slovstvenika Lestika so s srcem in z dušo združeni zdaj na Pohorji bivajoči

Micka in Janez Koprivnik,

Schreiner, Nerat.

Sv. Peter. — Narod, ki poraja, pa tudi dostojno časti veleume, kakor je bil pokojni Levstik, ne propade. Slava Levstikovemu spominu, slava častilcem.

Bralno društvo v Zagorji in Knežaku.

Dunaj.

Pomnik Tvoj, Levstik, kamenit,

Čarobnim svitom je oblit,

Hiti ves narod, Te slavi,

Iz daljne zemlje sini udani

Želé: Bog Tvoj spomin ohrani.

Furlan, Janzekovič, Howanski, Slejko,

vseučiliščniki.

Vipava.

Dokler svoj jezik bo Slovan poznal,

Srce bo Tvoja struna mila, mu budila.

Bralno društvo v Orehku, Rudolf Dolenc.

Kobarid. — Slava Vam, ki tako slovesno častite spomin našega dušnega velikana. Spomenik budnik stavite poznim rodovom.

Kobaridska čitalnica.

Trebnje. — Slavljencu večni spomin! Gromoviti živio njegovim slaviteljem.

Mirnoperške požarne brambe načelnik:

Josip Rus.

Bled. — Slava Levstikovemu spominu, gromoviti živio udeležencem slavnosti kličejo z divnega Bleda zbrani člani in prijatelji

kegljačke zaveze „Edinost“.

Pulj. — Prešinjajo nas čustva iskrene hvaležnosti spominu moža, ki je prvi razvil zastavo svobode mej Sloveni.

Maks Cotič, Ivan Petrič, Viljem Grum.

Sv. Peter. — Večna slava duševnemu velikanu našemu! Živeli njegovi častilci!

Postojnska čitalnica.

Novomesto. — Slava Levstiku! Pozdrav vsem Laščanom in Levstikovim častilcem.

Rosina, Kovač.

Vipava. — Slava Levstiku! Živili njega častilci! Rajmund Knific, Alojzij Musič.

Krško. — Večna slava Levstikovemu spominu! Živeli njegovi častilci!

Bralno društvo na Krškem.

Kranj. — Večna slava Levstikovemu spominu. Skalja.

Ormož. — Gromoviti živio častilec neumrlega velikana Levstika! Ormoški Slovenci.

Dunaj-Hernals. — Neminljiv spomin za-
pustil nam je sam v kogar slavo rod postavlja
danes spomenik. Gustin, Straustigl, pravnik.

Borovnica. — Zbranim častilcem presrečni
na zdar! Slava Levstikovemu spominu!

Zbrana rodbina Verbičeva.

Bled. — Slava večna Levstiku in živeli
njega častilci! Plantan.

Krško. — Današnje slavnosti v duhu ude-
ležujemo se ter kličemo pesniku Levstiku: Slava!

Baudek, Virk, Aussetz, Burja.

Škofjaloka. — Uzor in vzgled Slovincem,
časti in hvale vreden Levstik. Slava mu!

Cerko, Guzelj, Mohor.

Trebnje. — Častitajo rojaku Slovenskemu
junaku. Iz Mirnepeči.

Dunaj. — V imenu „Slovanskega pevskega
društva“ pozdravljam vse zbrane Levstikove ča-
stilce! Pukl.

Novo Mesto. — Čisto domoljubje, čisti
jezik, geslo Levstika zapišimo na prapor. Živeli
njegovi častitelji. Za čitalnico: Poznik.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. avgusta.

Vojaške vaje nemške vojske pri Spandau-u
s **smodnikom brez dima** v prisotnosti ce-
sarja Frana Josipa so se bile kaj ugodno zvršile.
Zaradi tega se pa že govori, da bodo tudi v Av-
striji uveli smodnik brez dima. Ta smodnik je iz-
umil Avstrijec, Vukovarski lekarnar Kalivoda
pl. Frankenstein. Dima ni skoro nič, če se ž njim
strelja, pokanje se pa skoro nič ne sliši. Posebno
je pripraven za repetirke. Za Uhacijeve topove
pa baje ne bode ugajal in jih bodo zatorej baje v
kratkem zamenili z drugimi, kar bode stalo zopet
več milijonov. Vojska z novim smodnikom bode pa
strašna. Na bojišči bodo padali vojaki, ne da bi
kdo vedel, od katere strani da prihaja sovražnik.
Repetirke in novi smodnik bodo popolnoma predru-
gačile način vojevanja.

Madjarov polastila se je nova bolezen osno-
vanja velikih zavodov rekli bi jej bančna groznica.
Govori se, da na **Ogerskem** osnujejo novo ve-
liko eskomptno banko, za katero bi tudi nemški ka-
pital dobro došel. Pa tudi velikanska industrijska
podjetja hočejo osnovati. Najvažnejši mej temi zavodi
bili bi: novo ogersko-dunavsko parobrodno društvo,
banka za interese industrijskega kredita in želez-
niška banka. Vlada ogerska hoče pa ta podjetja
močno podpirati. Uprav nepotrebnemu našemu du-
navskemu parobrodnemu društvu hoče dovoliti letne
subvencije 100.000 gld., da bode moglo tekmovali
sedanje dunavsko parobrodno društvo. Nova indu-
strijska banka bode dobila vse mogoče privilegije.
Vsa ta velikanska podjetja bodo pa brez davka.
Brez dvojbe je, da bodo ta podjetja mnogo škodo-
vala drugim ogerskim podjetnikom in celo mnoge
uničila. Pa kaj vladi mari zato, da se le prikupi
židom, ki bodo imeli največ dobička od teh pod-
jetij in da le nekateri vladni pristaši pri zavodih
dobe mastne plače kot upravni odborniki.

Vnanje države.

Iz Berolina poroča se ruskim listom, da se
bode **nemškoavstrijska** zveza uvrstila v av-
strijsko in nemško ustavo, in se objavila za večno.
Mi vemo, da v Nemčiji pa tudi nekateri v Avstriji
to žele, pa vendar ne verjamemo, da bi se to ures-
ničilo. Pri vsej prijenljivosti avstrijskega parlamenta,
ni misliti, da bi se za to dobila potrebna dvetretjin-
ska večina. Pa tudi višji odločujoči krogi bodo ja-
valjne zato.

Kakor pišejo ruski listi, Koburžan jako po-
spešuje katoliško propagando v **Bolgariji**. V
kratkem se bode nekda osnovala katoliška vlad-
kovina v Sofiji, v Plovdivu je pa že sedaj. Zaradi
tega je pa na Koburžana jako nevoljna pravoslavna
duhovščina pa tudi narod. Celotno Stambulev sam ne
odobrava katoliške propagande, dobro vedoč, da
le vzbuja nezadovoljnost. Posebno uneta za širjenje
katoličanstva je baje princesinja Klementina. —
Misli o proglašenju bolgarske nezavisnosti še neso
popustili v Sofiji. Počakati hočejo le ugodnejšega
časa. Če bodo videli, da se ni bati nasprotja, pro-
glasili bodo nezavisnost dne 18. septembra ob ob-
letnici zjedinenja obeh Bolgarij; če bodo pa raz-
mere neugodne, bodo pa še počakali.

Rojstveni dan avstrijskega cesarja se je slavil
v **Rusiji**, kakor je navadno. V Krasnem Selu bil
je slavnostni banket, h kateremu je bilo povabljen
osobje avstrijskega veleposlaništva. Car je napil na
zdravje avstrijskega cesarja in godba je zaigrala
avstrijsko himno. Car in navzočne knežje osebe,
mej njimi tudi knez črnogorski in veliki vojvoda
meklenburški imeli so trakove avstrijskih redov.
Vest raznih listov, da letos ne bode tega banketa,
bila je torej neosnovana.

V Fuldii se je sešla konferenca **nemških**
škofov, katerej predseduje Kolonjski nadškof. H kon-
ferenci so prišli 3 nadškofje, eden knezoškof, 8
škofov, in vojaški prošt, 1 kapitelški vikar in 1
škofijski kapitar.

Dopisi.

Iz Kranjskega okraja 17. avgusta.
(Zadnja beseda gosp. „Slovenč.“ dopis-
niku z Gorenjskega.) Gospod dopisnik, Vi
sami trdite, da so bili vsi trije kandidati jedne in
iste politične barve. Čemu pa je bilo toliko boja
za kandidaturu gosp. K.? Poglejmo si stvar malo
bolj natanko! Konečno morda vender pridete do
spoznanja, da ne stojim ravno na tako niskem ob-
zorji, da gledam jedino na osebo, kakor mi Vi
očitate.

Jaz nikdar ne sodim samo drevesa, ampak naj-
večjo pozornost obračam le na sad, kojega rodi
drevo. Vidite, gosp. dopisnik, ravno tako sodim tudi
gosp. K. po sadu, kojega je obradil s svojim „Do-
moljubom“ in s svojo kandidaturo. Kdo je zasejal
toliko sovraštva na Kranjskem, kakor v prvi vrsti
gosp. K. Ako pri njem celo duhovniki ne najdejo
milosti, kaj bi bilo še le z nami.

Pri kandidaturi gosp. K. ni šlo za osebo,
ampak za načelo. Volilci so imeli pokazati ali odob-
ravajo načela dosedanja zmerne konservativne
stranke, ali pa načela najnovejše stranke znane
trojice, h koji tudi Vi pripadate. Pri agitaciji ste
trdili, da gre za vero, a sedaj trdite, da je šlo samo
za osebo. Kdaj bi Vam človek verjel? Ako se že
vsem zmernim gosp. duhovnikom tako početje pre-
več zdi, in nikakor neso hoteli voliti gosp. K.,
kako ga je torej mogel voliti učitelj? Da bi se
jaz bal gosp. K., to mi še ni bilo v mislih. Pred
njim nimam prav nobenega strahu. Da je g. K. v prejš-
njih službah živel z učitelji v lepi harmoniji, jaz
sam dobro vem; ko je pa prišel v Ljubljano, jel je
bolehati na razdraženih živcih, torej njemu bi mo-
goče pomagala mrzla voda!

Kar sem pisal o vsaki šoli, to trdim še danes
in pri tem prepričanji ostanem vedno. Naša šola je
in je verska, v tem oziru ne potrebujemo prav ni-
kake spremembe. Svetujem Vam, berite § 1. sedaj
veljavnih šolskih postav, potem gotovo ne bode
trdili, da ni zasluga postav, ako se v verskem
duhu poučuje. Vi hočete le pod plaščem vere do-
speti do vrhovne oblasti čez šolo in učiteljstvo. To
so tisti znaki verske šole, o katerih Vi trdite, da
jih jaz dosedaj še ne umejem. Vsakega učitelja
stanovska dolžnost je pa taki nakani, kolikor mo-
goče, ustavljati se. Vsak učitelj naj bo z gosp. ka-
tehetom ali z gosp. župnikom složen in prijazen, a
to le toliko časa, dokler se od njega ne zahteva
kaj, kar bi njegovi stanovski samostalnosti nas-
protovalo.

Kar se pa tiče „Domoljuba“, Vam gospod
dopisnik ne morem odgovoriti, ker slavno uredništvo
tega lista nikake polemike z „Domoljubom“ ne
vsprejme in se tudi jaz ž njim baviti ne maram.

Zaveden učitelj.

Iz Ljubljanskega Rebra 8. avgusta.
[Izv. dop.] Jako smo se uveselili „Reberčani“, ko smo
videli, da se cestni popravljachi poprijemljejo razdejanje
„stolbe“ skozi „Zgornje Rebro“. No uskliknili smo
utolaženi, zdaj je prišla tudi vrsta na nas uboge
„Reberske“ stanovalce, da se nas slavnostna mestna
gosposka spominja in ne toliko za složnost, pač pa
za varnost našega življenja istotako skrbi kakor za
druge stanovnike našega stolnega mesta. „Stolba“
— ali kako bi rekli — je bila kmalu za silo
popravljen in hoja po nji je zdaj nekoliko sigur-
nejša. Za to dobrohotnost bode slavnemu magistratu
izrečena na tem mestu najtoplejša zahvala v znak,
da se veselimo vsake drobtinice, ki jo zakoniti,
sramožljivi ubožci v Rebru vsprejememo, ne da bi
moral še posebej zanjo prositi ali potom protek-
cije pridobiti jo.

Tej zahvali pa ob enem pridružujemo prav
gorečo prošnjo, da bi slavni olepševalni odsek —
(sicer ne spada ta zadeva strogo vzeto v njegovo
področje) blagovolil samo ogledati znamenito to
„Rebro“ in potem posredovati, da bi se ta sicer
skrita, a vendar zelo porabljen pot korenito po-
pravila ne toliko iz olepševalnih, pač pa iz var-
nostnih nagibov in uzrokov.

Pisec teh vrstic je že svoj čas potožil odlič-
nemu možu, da je „Rebro“ pozabljen in zapuščen
del mestnega oskrbnitstva, in zavrnil mi je: Ako se
občne zadeve ne jemljejo v javni razgovor, je to
prav za prav zloraba javnostne pravice; poklicane
organe treba na javne nedostatke opozarjati, ako
jih slučajno prezrejo.

Spominjajoč se omenjenih besed usojam si
razodeti nekoliko mislij, po katerih bi bile uravnati

osobito „Reberske stopnice“ z ozirom na varnost
pohojevalcev posebno po zimi. Ta mnenja se ozi-
rajo na želje vseh onih, katerim je sojeno, hoditi
po tej težavni poti.

V prvi vrsti so takozvana počivališča (Ruhe-
plätze), menda to bi morala biti (!), prestrma.
To zelo čutimo Reberčani zlasti po zimi, ko stolbo
zapade sneg, ko se po snegu naredi ledena gaz
bodi si s hojo, bodi si po kakem južnem vetru,
ali da dež snežno odejo po vrhu topi in mrzla noč
po tem vso pot z ledeno skorjo pokrije, ali pa da
gospodinj in deklet po gladki gazi zdrknejo in cel
škarf vode, ki so jo do sem z velikim trudom pri-
nesle, ob tla treščijo ter poleg tega še sebe poško-
dovajo. Telesna poškodovanja in druge kvari so
sploh na zimo kaj pogostne. Prazno idočemu člo-
veku se večkrat pripeti, da sede prav trdo na tla
in sreča je, ako si roke ali noge ne zlomi. Pisec
je lansko zimo trikrat pri vsi opreznosti legel v
sneg k sreči, da ne nesrečno; drugi mož je teleb-
nil znak in si po lahtu kožo prav zelo odril. Vodo-
nosci tudi silno zdihujejo nad ledeno potjo in žen-
ske s škarfom na glavi stokajo: Oh, Bog ve, ali
bodem prinesla kaplje vode domu itd. — Otroci z
jediinim košem idočci opoldne k očetu, morajo ho-
deš nočes izročiti, ko jim pod nogami tal izmanjka,
revno vsebino s piskerci vred zmajajo, ki tu vprav
svojo zobato čeljust poklada pod stopnicami in
preži požrešno na žrtje in žrtev najrajše pod stolbo
blizu vodnjaka. O tej „čeljusti“ se lahko poterpež-
ljivi čitatelj vsak dan prepričaš, samo da se par-
krat zaporedoma potrudíš po stopnicah gori in doli.
(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Gosp. Rinaldini,) vodja namestništva
Tržaškega rekel je pri obedu na rojstveni dan ce-
sarjev v svoji napitnici mej drugim: „Splošne lo-
jalnosti to nič ne krati, da nekatere osebe
tukaj in drugej skušajo Trstu senco delati. Petsto-
letna zgodovina in naudušenje včerajšnjega in da-
našnjega dne stavijo jih na laž.“ K tem besedam
opaža „Politik“. „To je, z dovoljenjem, jako bur-
šikozno povedano. Ako so le „nekatere osebe“ v
Trstu in izven Trsta, ki temu pomorskemu mestu
senca delajo, zakaj se ni vsaj onim mej njimi sto-
pilo na prste, ki v Trstu bivajo in so sploh kot
irredentovci znani? Z lepimi besedami se ne ukroté
veleizdajice in namestniškega vodje napit-
nica je žalostno priznanje, kako one-
moglo je namestništvo „nekaterim oso-
bam“ nasproti.“

— (Iz Pazina) se nam piše: Dr. Andrej
Amoroso, ki je v zadnjem zasedanju deželnega
zbora isterskega bil deželnega glavarja namestnik,
odložil je svoj deželnozbornski mandat. Izstopil je
tudi iz društva „Società politica istriana“, ki se je
preselilo iz Pazina v Poreč. Gosp. Amorosa korak
je pomenljiv. Znamenje je, da on ne bode več gla-
varjev namestnik, ampak da pride na to mesto
„naše gore list“.

— (Opat Wretschko brez konca in
kraja.) Po nemških listih širi se vest, da je opat
Celjski povodom rojstvenega dne cesarjevega hotel
služiti „infulovano mašo“, a da so mu slovenski du-
hovniki asistenco odrekli. Kolikor nam znano, je
ta vest popolnoma neresnična. Slovenski du-
hovniki so že letos na Veliki petek prosili gospoda
opata, da bi na velikonočno nedeljo služil
infulovano mašo. A opat je to željo odločno
odbil, češ, da ne more služiti infulovane
maše, ker nima dovolj asistenc. Od Ve-
like noči pa do danes se duhovniško osobje v Celji
ni niti za jednega pomnožilo, infulovana maša je
torej danes ravno tako nemogoča, kakor o Ve-
liki noči. Vse kar se o tem piše, je torej samo
„Schwindel“!

— (Izlet v Divačo.) Sodeč po pripravih
in poročilih iz raznih krajev, nadejati se je izredno
velike udeležbe. Na Notranjskem je živo gibanje,
še bolj pa na Primorskem, zlasti pa na kršnem
Krasu. Vsaka vas bode zastopana in došlo bode
mного pevskih društev. V Divači bode sestanek
rodoljubov Tržaških, goriških, istrskih in kranjskih
in izlet izvestno nenavadno lep in zanimiv. Bela
Ljubljana se tudi pripravlja, da bode dostojno zas-
topana.

— („Slovenski Pravnik“) ima v 8. šte-
vilki nastopno vsebino: Dr. F.: Pogojni izpust in
pogojna obsodba. — Dr. J. Sernec: Pravo pa člo-
veška volja. — O sodelovanju političnih oblastev,

kadar se razsoja, je li neprimičnino privzeti v deželno knjigo ali ne. — Pravila za slovensko uradovanje. I. Slovenski zemljeknjižni upis. II. Slovenska oznaniila po uradnih listih. III. Slovenska plačilna povelja. IV. Slovenska plačilna povelja. — Iz pravosodne prakse. — Civilno pravo: a) Zvršilno prodano posestvo prisodi se kupcu v obsegu, v katerem se privede na javno prodajo. b) Hipotekarna tožba kupca tirjatve z dobro vero v javne knjige. e) K § 450. obč. drž. zak. Kazensko pravo: Zanimivejše razsodbe v obrano zakona (§ 33. in 292. Književna poročila. Drobne vesti.

— („Brusa“) izšla je včeraj 16. številka Vsebine: Poskočnice po nemškoštirski obliki. — Makrobiotika. — Mej vrabci na strehi. — Narodna pripovedka. — Izidorja Muzloviča premišljevanje. — Drobne vesti, a nezajamčene. — Mestna hranilnica Ljubljanska. — Drobiž. — Spomenska knjiga v Kruljačevj gostilni. — Nekoliko ob opatu Wretschku. — Paberbi iz „Domoljuba“. — Telegrami. — Kako jazbec koruzo krade. — O du mein Oesterreich! — Pozivno postopanje. — Vsak po svoje. Mej tekstom je 7 lepih izvornih podob. — „Brus“ stoji za vse leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld.

— (Veliki shod gasilnih društev kranjskih v Kranji) otvoril je načelnik gospod Doberlet. Pozdravlja odposlance gasilnih društev, zahvaljuje se jim na dosedanjem delovanju in upa, da bode pričetno poslovanje zaveze na dalje še bolj uspešno. Gospod cesarski svetnik Murnik pozdravi shod v imenu deželnega odbora. V prvi vrsti imajo v zmislu postave iz l. 1881 občine skrbeti za varstvo posestev proti ognju in sicer moralo bi se že v vsaki vasi, broječi 50 hiš, ustanoviti gasilno društvo. Ali žalibog, občine to postavno določilo premalo uvažajo, sicer bi moralo biti v Kranjskej dosti več gasilnih društev, kakor jih je. A tudi tega števila bi ne bilo, da ni bilo blagočutnih mož, ki so ustanovili dosedanja gasilna društva. Da bi se ista še bolj razširila, storili so ti možje korak naprej in ustanovili „zvezo“, ki ima delovati na večje razširjenje gasilnih društev. Poluletno delovanje zaveze bilo je jako koristno posebno glede podpor. Še uspešneje pa bode v bodoče, ker ne bode več treba tavati v temnem, temveč se bode po poročilih zveznih nadzornikov lahko vedelo, kaj je tej ali drugi požarni brambi potrebno. Želeč, da bi bilo nadaljevanje obravnav „zaveze“ ravno tako uspešno, kakor pričetek v beli Ljubljani, kliče zborovalcem srčno „Bog Vas živi!“ Zavezni nadzornik g. A. C. A. hči in poroča o delovanju zaveznega odbora in o nadzoru v požarnih društev. Od 52 sedaj v Kranjski obstoječih požarnih bramb, pristopilo jih je k zavezi 30, ki štejejo 1269 mož. Vsi so plačali dotični donesek, le požarna bramba na Bledu navzlic večkratnemu opominu ne, torej se mora zmatrati, da je izstopila. C. kr. državna in tudi južna železnica sta dovolili, da se na njihovih progah po Kranjskem požarne brambe v slučaju velike sile k požaru vozijo z vsem orodjem z vsakim in če treba, tudi s posebnim vlakom. Potem našteva požarne brambe, katere je nadzoroval. Bilo jih je 23. V obče bil je zadovoljen, kajti poveljniki kakor moštvo se trudi, da bi bili dobro izvežbani in svoji nalogi kos. Gasilno orodje je večinoma v redu in dobro spravljeno, a le premnogim požarnim društvom manjka še mnogo prepotrebne, tako skoro pri vseh rešilnega orodja. Tudi je treba pri vseh skrbeti za prvo pomoč pri nesrečah, ki se zgodijo pri vajah ali požarih, za kar bi morala imeti vsaka požarna bramba vsaj jedno torbo ali kovček, v katerem se nahaja vse, kar je za prvo pomoč treba. Požarna društva so se pritoževala na premnogih krajih o mlačnosti občin. Na dveh krajih pa se je tožilo, da župan naravnost deluje proti daljnemu obstanku požarnega društva. Izvestje vzame se s pohvalo na znanje. Blagajnikovo poročilo kaže dohodkov 191 gld. 60 kr. in ravno toliko skoro stroškov, ker je bilo za tiskovine in prve naprave pri ustanovitvi mnogo stroškov, podpore od sl. deželnega odbora pa „zaveza“ sploh še nobene dobila ni. Gospod Jurca (Veliki Otok) poroča, potem v imenu zaveznega odbora o enakosti označevanj pri poveljnikih in podpoveljnikih. Sklene se po obširnem razgovoru, da bodo višji poveljniki označeni z zlatimi rozetami po 3, 2 in 1, nižje vrste poveljniki pa s pavolnatimi rozetami, tako da odpade po nekod uvedena obilica zlata okolu vratu in na rokavih. Gospod Korčec (Cerknica) nasvetuje prošnjo na deželni zbor, da bi dal vsakemu požarnemu društvu nekaj podpore na

leto, nadalje naj bi kakor zavarovalnice plačujejo 2%, za gasilna društva, tudi stranke plačevale 2%. Načelnik Doberlet pojasni, da potična postava ni posebno koristna, česar seveda ni kriv deželni zbor, ki je imel najboljšo voljo. Poprej so mnogi podpirali požarne brambe z večjimi ali malimi doneski, ki zdaj ne dajo nič, češ, saj plačujem pri zavarovalnici. To stane 30 kr. na leto, ko je poprej rad dal po 5 gld. Avstrijska zaveza požarnih bramb je o tej zadevi sklenila petico na državni zbor, da se ne sme od strank po zavarovalnicah pobirati za požarne brambe. Predloga g. Korčeta izročita se potem zaveznemu odboru. Gospod Kraigher (Postojna) opaža, da imamo sedaj na Kranjskem požarne brambe, požarne straže, vatrogasce, gasilna društva itd., naj bi zaveza ukrenila, da bi vsa društva imela jedno in isto najbolj pripravno ime. Gospod Papler (Borovnica) misli, da bi bilo najbolj pripravno ime: „Gasilno društvo“, katero je odobral prvi filolog, umrli Levstik. Konečno se sklene, da se predlog Kraigherjev izroči zaveznemu odboru. Kot kraj za shod izvoli se za drugo leto Ljubljana, ker bo tamošnja požarna bramba praznovala dvajsetletnico svojega obstanka. Ko je gosp. Majer (Vrhnika) izrekel g. Doberletu na izvršnem vodstvu zahvalo, bil je shod končan.

— (Narodna čitalnica na Ptui) praznovala bode dne 12. septembra t. l. v „Narodnem domu“ slovesno 25letnico svojega obstanka. Natančen program slavnosti se bode objavil.

— (Iz Vipave.) Naše vrle Vipavke naročile so krasen trak, kojega bodo darovale čitalnični zastavi v spomin 25letnice. Slavnost 25letnice obeta biti lepa; jutri priobčili bodemo dotični program.

— (Iz Kamnika) 20. avgusta: Pri današnji volitvi v okrajni zdravstveni svet voljena sta jednoglasno g. Josip Močnik, lekar v Kamniku predsednikom; g. Matevž Janežič, župan v Domžalah, namestnikom.

— (Vabilo k veselici,) katero priredé v čitalničnih prostorih na Vrhniki dijaki 25. avgusta v korist „Podpornemu društvu za velikošolce na Dunaji“. Vspored: 1. Nagovor. 2. Ant. Nedved: „Zvezna“, poje zbor. 3. Ant. Foerster: „Po jezeru bliz Triglava“, koncertna ilustracija slov. narodnih pesni za glasovir. 4. V. Lisinski: „Tam gdje stoji“, čveterospev. 5. F. S. Vilhar: „Naša zvezda“, zbor s tenorsamospevom. 6. Josip Noll: „Gluh mora biti“, burka v 1. dejanju. 7. Prosta zabava. Ustopnina: Sedeži prve vrste 80 nov., druge vrste 60 nov., parter 25 nov. Preplačila se hvaležno vsprejemajo. Začetek ob polu 8. uri. Odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 20. avgusta. Tukajšnji perzijski poslanik Neriman kan in fzm. Döpfner, ki je perzijskemu šahu za dobo njegovega tukajšnjega bivanja pridodan, odpeljala sta se v Solnograd, da pozdravita perzijskega vladarja na avstrijski meji. V isti namen odpeljal se je v Solnograd baron Thömmel, bivši avstro-ogerski poslanik v Teheranu.

Pariz 20. avgusta. Splošne vaje bodo najbrže razpisane na 29. dan septembra.

Strassburg 21. avgusta. Cesar, cesarica in veliki vojvoda badenski popoldne ob 5¼ semkaj dospeli in bili po namestniku in županu vsprejeti. Veličanstva peljali so se v spremstvu ulancev skozi ogromno množico ljudstva, v špali postavljene meje naudušenimi kličji v cesarski dvorec, blizu katerega so se poklanjali alzaški župani. Mesto sijajno okrašeno.

Razne vesti.

* (Šesti dragonski polk,) katerem je polkovnikom imajteljem imenovan princ pruski Albreht je eden najstarejših avstrijskih polkov. Osnovan je bil leta 1683, tedaj že nad 200 let star. V svojem stanovskem seznamu ima upisanega kot polkovnika princa Aleksandra Battenberškega.

* (Velik požar.) Selo Also-Arpa na Sedmograškem je zadel grozen požar. Devet otrok je zgorelo. Ogenj je pa uničil tudi mnogo živine. Še četrtini hiš ni ogenj prizanesel.

* (Govor zopet dobil.) V Morva St. Janosu je reven deček devet let star bil pal z drevesa in potem ni mogel več govoriti. Revni deček ni imel nikogar, ki bi se bil zanj zanimal, mati mu je že bila umrla, oče se pa izselil v Ameriko. Živel se je od tega, kar so mu dali vaščani, pri katerih je opravljal ložja dela. Znal je malo pisati in razumel je madjarski, nemški in slovaški. Zadnji čas je pa Kasparja Noto vzel v uk nek klepar.

Deček se rokodelstva pridno uči in ima dobro glavo ter ga pomočniki radi imajo. Te dni so ga pomočniki posebno silili, da bi za njimi poskušal izgovarjati besede. Deček se napa, a nazadnje res z veliko težavo spregovori, če tudi s težavo. Deček je bil strašno vesel, da je zopet izpregovoril. Pa tudi tovariši njegovi so ponosni, da so ga tako ozdravili. Poslali so ga hitro po selu razne stvari nakupovat, vina, kruha, tobaka itd. Ljudje navajeni, da je poprej s kredo zapisaval na mizo, kaj da želi, so se silno čudili, da je sedaj jim povedal z besedo po kaj je prišel. Hitro se je po vsem kraju raznesla vest: „Gaspar Nota zopet govori.“

Nagrobna kita

umrlemu

dr. M. Samcu.

Porošena je smrtna sraga,
Pogled zaprt na veke Tvoj,
Donesla Ti je smrti zmaga
V srce nadzemeljski pokoj.

Zaplakalo je tožno mesto,
Ko v njem svoj tek si dokončal;
Saj ves čas služil si mu zvesto,
Saj ves si se mu žrtvoval.

Posvetil bratu si življenje,
Vso znanost svojo, ves svoj čas.
Hladil mu britko je trpljenje
Globoki um, dobrotni glas.

Za pravo domovine svoje
Stoječ, kot nepremičen zid,
Boril si hrabro ljute boje
Srca rabeč in uma ščit.

Značaj jeklen v pokoji, v borbi
Si bil Sloven in pa Slovan.
Da vedi sinil lepši zor bi,
Gojil si sam jo noč in dan.

Zdravnik dobron in umeten,
Iskren, odločen narodnjak,
Mestjan preblag, pisatelj spreten,
Uzoren bil si nam možak!

Nikdo Te ni proslavljal vredno,
Nikdo Ti vence slave vil,
A stopal jedno smer si vedno,
V prosep človeštvu vedno žil.

Zato bliščé se Tvoji čini,
Svetili bodo se vse dni.
Spomin si večen v domovini
In v srcih vseh ustvaril Ti! —

A. K—1.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Javna zahvala.

Podpisani društvi izrekata tem potom vsem onim, ki so blagovolili pripomoči, da se je slavnost v proslavo rojstnega dne Njegovega Velečastva cesarja Frana Josipa I. dne 18. avgusta t. l. tako lepo in na sijajen način vršila, osobito pa slavnim ogujegascem iz Gornjega grada, Vranskega, Ljubljane, Kranja, St. Vida, Siške in Lukovice, — dalje „Slovenskemu brainemu društvu iz Kranja“, klubu slovenskih biciklistov v Ljubljani, narodni čitalnici Kamniški in društvu veteranov v Kamniku srčno zahvalo.

Dalje se zahvali vsem onim, ki so darovali krasne dobitke za tombolo in sploh žrtvovali za ta namen. Zahvala izreka se tudi gospicam pevkam, ki so z lepim petjem vzbujale občno začudenje ter dosegle s tem največji sijaj veselici.

V Kamniku, dne 20. avgusta 1889.

Odbora

„Požarne brambe“ in pevskega društva „Lira“.

Zahvala.

Podpisani odbor šteje si v čast in dolžnost, najtopleje zahvaliti se slavnemu pevskega društvu „Lira“ v Kamniku za trak, darovan našej društveni zastavi, osobito za toli ljubezniv vsprejem od strani krasotič Kamniških. — Izlet ta ostal bode nam v nepozabnem spominu.

„Slovensko braino društvo v Kranji“,

dne 20. avgusta 1889.

Za odbor:

Val. Prevce, predsednik. R. Starovasnik, tajnik.

Umrli so v Ljubljani:

18. avgusta: Franc Hauser, mlinar, 38 let, Poljanski nasip št. 50, za Briktijevo boleznijo. — Anton Bradač, li-varski mojster, 59 let, Marije Terezije cesta št. 6, za rakom.

19. avgusta: Marija Trefalt, delavčeva žena, 30 let, Hrenove ulice št. 20, za vnetjem trebušne kožice, V deželnej bolnici:

18. avgusta: Karol Treo, delavec, 24 let, za vnetjem možganov. — Helena Kožel, delavka, 37 let, za kapjo.

Tuji:

20. avgusta.

Pri **Malič**: Fuchs, Ohme z Dunaja. — Miacolo, Diamant, Marzelle iz Trsta. — Brand iz Brna. — Popp iz Grada. — Böttel iz Kočevja. — Fischer iz Grada.

Pri **Slonu**: Altschul iz Pulja. — Grünhut, Adler, Praje z Dunaja. — Roeh iz Laškega trga. — Rieder iz Beljaka. — Egger, Heiseler iz Bolzana. — Klinar z Bleda. — Stariha iz Pevna. — Benocenti iz Egipta. — Hirsch od Nove cerkve. — Perisuti iz Vidna.

Pri **Južnem kolodvoru**: Grünzenberger, Zucker, Schwamendfeld z Buda. — Sirnik iz Gorenjega kašla. — R. in B. John iz Celovca. — Podgoršek z Reke. — Linert iz Bjelice.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
20. avg.	7. zjutraj	732.0 mm.	18.4° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	730.0 mm.	27.7° C	z. jz.	obl.	
	9. zvečer	731.1 mm.	18.6° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 21.6°, za 3.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 21 avgusta t. i.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	gld.	83.65	—	gld.	83.70
Srebrna renta		84.70	—		84.75
Zlata renta		109.80	—		109.80
5% marcna renta		99.70	—		99.65
Akcije narodne banke		907.00	—		907.00
Kreditne akcije		305.75	—		305.70
London		119.35	—		119.25
Srebro		9.46	—		9.46 1/2
Napol.		5.65	—		5.64
C. kr. cekini		58.27 1/2	—		58.25
Nemške marke		250 gld.	131	gld.	75 kr.
4% državne srečke iz l. 1854		100	174		75
Državne srečke iz l. 1864			99		75
Ogorska zlata renta 4%			34		75
Ogorska papirna renta 5%					
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		100 gld.	122		
Dunava reg. srečke 5%			119		
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		100 gld.	184		
Kreditne srečke		10	20		50
Budolfove srečke		120	127		60
Akcije anglo-avstr. banke					
Tramway-društ. velj 170 gld. a. v.					

Abiturijent

želi v Ljubljani prevzeti podučne ure za ponavljalne in druge izpite.

Ponudbe na upravništvo „Slov. Naroda“. (636—3)

V pavolnej tkalnici v Litiji
vsprejme se takoj več

izučenih tkalk

v trajno delo pri jako dobrem zaslužku. (Spretno tkalke zaslužijo ondu do 5 gld. in več na teden.) (637-3)

Prednaznanilo.

P. n. častitemu občinstvu Ljubljane in okolice javljamo, da se pripe-
ljemo v petek dne 23. avgusta s posebnim vlakom z jeduo

največjih

MENAZERIJ

združeno

z levovim in slonovim gledališčem

in da jo postavimo v Lattermannovem drevoredu.

Vse natančneje se bode, ko pridemo, naznanilo s plakati in dnevnimi listki.

Z velespoštovanjem

Ravnateljstvo
MENAZERIJE CONTINENTAL.

(656)

„RAZZIA“

(599—5)

je priznано najboljši prašek za mrčese na svetu.

Ta izključni izdelek firme
J. Neumann & C. na Reki
je jedino od „Société
centrale d'Insecte-
logie“ v Parizu diplo-
movano in aprobovano mr-
čese uničujoče sredstvo.

Glavno
zalogo
za
Kranjsko
ima

„RAZZIA“
se prodaja le v plom-
bovanih ploščevina-
stih puščicah s po-
pisom in varstveno
znamko izdelovate-
ljev.

Ivan Luckmann v Ljubljani.

Išče se na deželo

izpitana učiteljica

kot odgojiteljica mladim deklicam. — Naslov izve-
se pri uredništvu „Slovenskega Naroda“. (654—1)

Živinozdravnik

z dobrimi spričevali, kateri se bavi že mnogo let z izvrst-
nim uspehom z živinozdravstvom, — želi spremeniti
službo. — Sposoben bi bil za kako večjo graščino, ker
jako dobro razumeje tudi živinarstvo in sadjarstvo.

Več pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega
Naroda“. (617—5)

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblastveno
koncesijo za umetno, svobodno ogljenčevo kislino
nasičena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška Rimska slatina pri Rogateci.

Srečno združenje prirode in umetnosti, nepre-
kosljiva dijetetična pijača, kakersne še dosedaj
ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda,
zdravejša, kakor tako imenovana v sifonih napol-
njena, bolj se peneča, nego druge nahajajoče se
mineralne vode.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah
rudninskih vod, pri trgovcih in direktno pri
oskrbnistvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina
(na Štajerskem). (305—17)

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivaajoče sredstvo
proti kurjim ocesom, žuljem, tako ime-
novani trdeji koži na podplatih in petah
proti bradavicam in vsem drugim trdim
izraslom kože. — Uspeh zagarantirano.
Cena skatljice 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:
L. Schwenk-ova lekarna
v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swo-
boda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem S. pl. Slado-
vič; v Karmniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W.
Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezavi A. Eichinger;
v Trgu na Koroškem G. Menner; v Beljaku F.
Scholz, Dr. E. Kumpf; v Wolfsbergu A. Huth;
v Gorici G. B. Pontoni; v Kranju K. Šavnik.

Ta obliž dobiva se le v jedne velikosti
po 60 kr.

Pristen samo, če inata navod in obliž varstveno
znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi
in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter)
za turiste“. (449—14)

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Svoji

k

svojim!

Veseloigra v 1 dejanji.

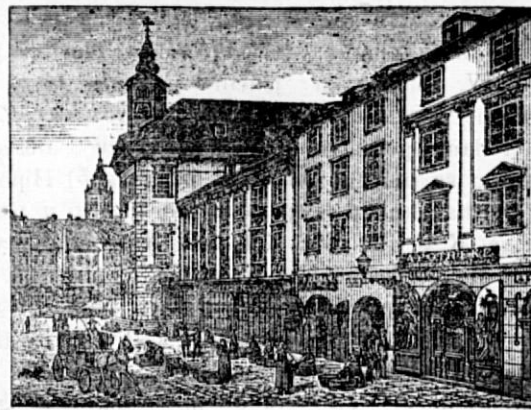
Spisal

Dr. J. Vošnjak.

Igra se je v prvi igrati
pri Vodnikovih slavnosti in
bila od občinstva vsprejeta
z največjo nadošenostjo.

Dobiva se v „Narodni
Tiskarni“ v Ljubljani
in v vseh knjigarnah.

Cena 30 kr.
(s poštino vred).

Lekarna Trnkoczy

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem Mestnem trgu

priporoča tukaj popisava najboljša in sveža zdravi-
vila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval
o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. —
Lekarna Trnkoczy-jeve trdke je pet, in sicer: Na
Dunaji **Viktor pl. Trnkoczy**, V. Hundsturmstr.
113 (tudi kemična tovarna); **dr. Oton pl. Trnkoczy**,
III., Radeckplatz 17; in **Julij pl. Trnkoczy**, VIII.,
Josefstädterstr. 30. V Gradcu (na Štajerskem): **Ven-
delin pl. Trnkoczy**. V Ljubljani: **Ubaldo pl.
Trnkoczy**. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na
tem ležeče, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto
dobi, da naslov tako-le napravi: **Lekarna Trnkó-
czy poleg rotovža v Ljubljani.**

Marijacejske kapljice za želodec,

katerim se ima na tisoče ljudi
zahvaliti za zdravje, imajo iz-
vrsten uspeh pri vseh boleznih
v želodci in so neprekosljivo
sredstvo zoper: pomanjkanje
slasti pri jedi, slab želodec,
urak, vetrove, koliko, zlate-
nico, bljuvanje, glavobol, krč v
želodci, bitje srca, zabasane,
gliste, boleznii na vrani, na
jetrih in zoper zlato žilo, 1 ste-
klenica velja 20 kr., 1 tucat
2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Svarilo! Opozar-
jamo, da se tiste istinite Ma-
rijacejske kapljice dobivajo
samo v lekarni Trnkoczy-ja
zraven rotovža na velikem
Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht)

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin
ter revmatizem, trganje po udih, bolečine
in križi ter živcih, oteklino, otrpnele ude
in kite itd. Malo časa če se rabi, pa mine
popolnem trganje, kar dokazuje obilno
zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper
trganje po dr. Malicu“ z zraven stoječim
znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat gld. 4.50.

Ce ni na steklenici zraven stoji-
čega znamenja, ni pravi cvet in ga precej
nazaj vrnite.

Planinski zeliščni sirop kranjski

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripa-
vost, vratobol, jetiko, prsne in pljučne bolečine. 1 stekl.
56 kr., 1 tucat 5 gld. Samo ta sirup za 56 kr. je pravi.

Kri čistilne kroglice

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in
so se že tisočkrat sijajno osvedočila pri zabasanih člo-
veskega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skušenem
želodcu, jetrih in obistnih boleznih; — v skatljah
à 21 kr.; jeden zavoj s 6 skatljami 1 gld. 5 kr. Raz-
pošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

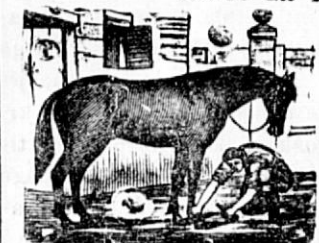
Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa
pomaga najbolje pri vseh
boleznih krav, konj in
prašičev. Konje varuje
ta štupa trganja po čre-
vih, bezgavk, vseh na-
lezljivih kužnih boleznih,
kašlja, pljučenih in
vratnih boleznih, ki ter od-
pravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle
in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka. —
Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr.,
5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za
konje, pomaga pri pre-
tegu žil, otekanju kolen,
kopitnih boleznih, otrp-
nenju v boku, v križi itd.,
otekanju nog, mehurjih
na nogah, izvijnjenji, ti-
ščanji od sedla in oprave,
pri sušici itd., s kratka
pri vseh vnanjih boleznih
in hihah. Steklenica
z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic
z rabilnim navodom vred samo 4 gld. (453—10)

SVARILLO! Naši izdelki so pristni, zanesljivi
in zajamčeni, če imajo ime **Trn-
koczy** in našo varstveno znamko. Zoper po-
narejanje istih se sodnijski postopa.

Vsa tu našeta zdravila se pristna dobivajo samo
v lekarni Trnkoczy v Ljubljani

zraven rotovža

in se vsak dan s pošto razpošiljajo.